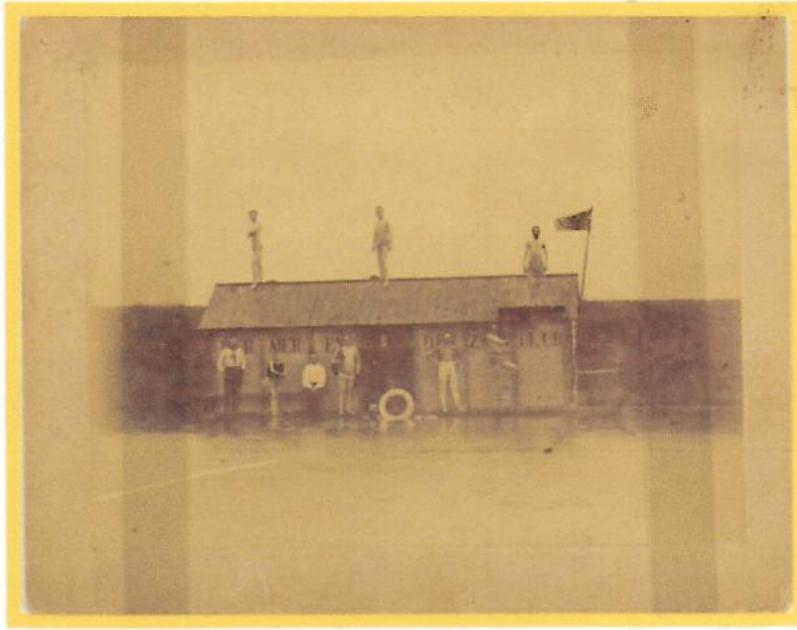

De Wilgenhoek

De bewoners van Purmerend waren opgelucht en blij, toen er eindelijk een zwembad kwam. In eerste instantie was het een buitenbad in de Beemster in het eerste laantje. Mijn moeder, die een trouwe bezoeker was, zwom al in 1955 met een gezellige damesgroep in het buitenbad. Natuurlijk was het

voor iedereen een groot feest toen later het overdekte zwembad 'de Wilgenhoek' in gebruik kon worden genomen.

Maar vóór dit zwembad was er al voor de oorlog een zwembad op de Kanaaldijk, tegenover het laatste huisje waar de familie Konijn woonde. Het was een groot houten gebouw aan het Noord-Hollandskanaal. Wij zwommen dus in het kanaalwater. Het bad was verdeeld in drie delen: ondiep voor ongeoeffenden, middenbad voor zwemmers en het diepe bad met zelfs een springplank en een duikplank. Ik kan je verzekeren, dat we daar veel kou hebben geleden. Water van 16-18 graden! En wat te denken van de kleedhokjes.

Ook was er een verblijf voor de badmeester en personeel. Bovendien stond daar een soort bok, waar je op leerde droogzwemmen. Ik heb er prima zwemles gehad van badmeester Moerbeek en zijn assistente Alie Schreuder.

In de oorlog is het zwembad gesloopt - al het hout werd gebruikt om de kachels te stoken. Dus einde zwembad.

Inmiddels is er na 'de Wilgenhoek' alweer een supermodern zwembad gebouwd, het Leeghwaterbad' en kou lijden is er daar zeker niet meer bij.

Zwembad

Ons gezin was niet het grootste in de Hazepolder, er woonden ook de kinderrijke families Van der Zee, De Wolf, Groot, Wessels en Blom. Genoeg kinderen dus om mee te spelen en er was ook ruimte genoeg. Geen last van auto's, dus kon je lekker voetballen, als je tenminste een bal had. Maar ook knikkeren, tollen, hinkelen, hoepelen, verstoppertje spelen en - zoals wij het noemden - boerenkloten, het tegenwoordige steenwerpen. Er was ook een kleine speeltuin op het landje waar nu huizen staan, vlak bij de speeltuin die er nu nog is. In de zomer zwommen we in het zwembad aan de Kanaaldijk, even voorbij het huis van de familie Conijn, waar nu Joop met zijn boeken en antiek is gevestigd. Vok Moerbeek was de badmeester, van hem heb ik zwemmen geleerd. Er waren drie baden: diep, minder diep en ondiep, en alles stond in verbinding met het Noordhollandskanaal. Omdat het een houten zwembad was, is het in de oorlog gesloopt en werd het hout in de kachels gestookt. Het hout was aan de buitenkant zwart geteerd en brandde heel goed. In 1939 ging ik naar de grote school in de Nieuwstraat, officieel school C, ook wel Paardemarktschool genoemd. Ik zat bij juffrouw Holster en meester Roker. Vlakbij, aan de kant van het plantsoen, werd de paardenmarkt gehouden. De paarden stonden vast aan een ijzeren U-balk waar ringen aan vast zaten. Die balk was wel twintig centimeter breed. We liepen er wel eens op als de meester niet keek. Op de plaats waar nu de abri van de bushalte staat, stond een pispak. De school is al weer enige jaren het bankgebouw van de ING-bank.

Het zwembad aan de Kanaaldijk met rechts in het witte pak badmeester Vok Moerbeek

Dan door een bad, waar het water altijd koud was, naar de ligweide. Een plekje uitzoeken handdoek neerleggen en zwemmen maar.

Er was altijd toezicht van de badmeester en daar had je respect voor!

Als je geluk had en je had wat geld mee gekregen, mocht je wat gaan kopen bij het winkeltje van Mantel. Niet zo'n vriendelijke man maar hij had wel heerlijk snoep en drinken en daar ging je voor.

Het pierebadje op het andere veld was voor de kleine kinderen. Maar omdat het water daar warmer was, liep je daar ook wel eens doorheen.

En nu in het Zwembadlaantje, zoals wij het Noorderpad noemden, ligt alles er zeer troosteloos bij. Maar herinneringen zitten in je hoofd en die blijven!

Wies Ronda-Rossenaar

NHD, 2010

Purmerend